

Лекція 11 - 12	Україна. Чехія.	Цікаві факти про Україну та Чехію. Подорожі.
----------------	-----------------	--

1. Подорожі.
2. Цікаві факти про Україну.
3. Цікаві факти про Чехію.

Домашнє завдання (на вибір):

- ✓ Коротке есе на тему: **«Україна, її люди та культура моїми очима»**.
- ✓ Підготуйте **презентацію про Чеську республіку** для іноземців. Зверніть увагу на такі моменти: географія (клімат, великі міста, річки та інші водойми тощо), населення, мова, культура (література, архітектура, мистецтво, музика, театр, кіно) та найбільш цікаві власні враження про цю країну.

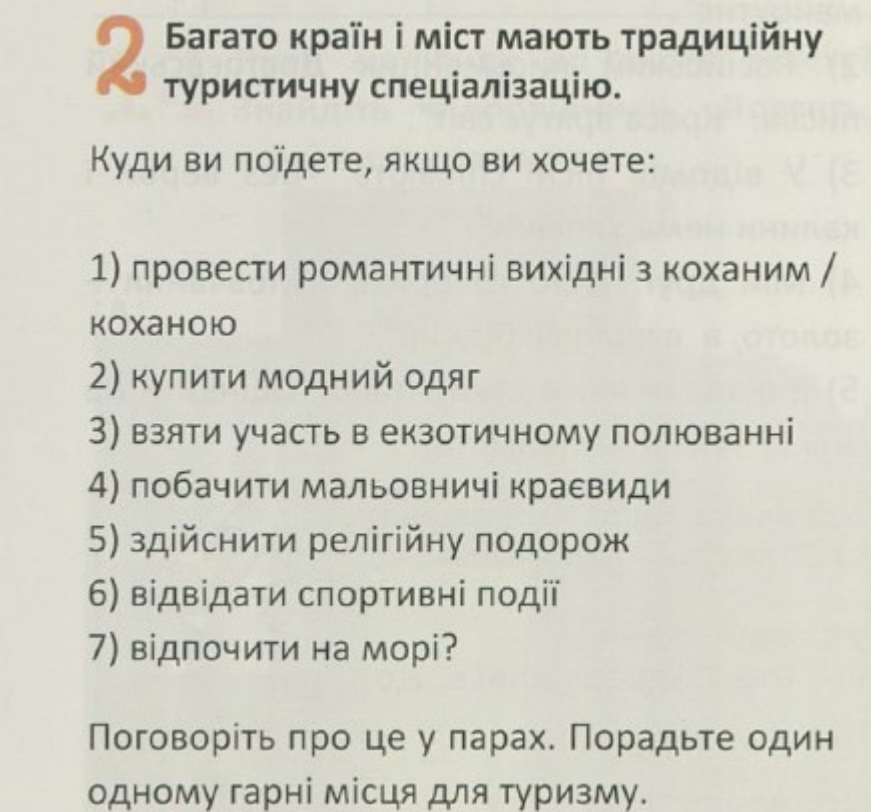
Додаткові матеріали:

- Підручник В1 («Українська мова для іноземців. Рівень В1: навчальний посібник/Біденко Л.В., Завгородній В.А., та ін.») Ст.75-98 + Ст.314-337
- Підручник «Антонів О., Паучок Л. Українська мова для іноземців» Ст. 244-265

Питання для вступу:

- Чи любите ви подорожувати? Як вважаєте, чому людям подобається туризм? Чи завжди подорожі – це безпечно?

Завдання:



**2** Багато країн і міст мають традиційну туристичну спеціалізацію.

Куди ви поїдете, якщо ви хочете:

- 1) провести романтичні вихідні з коханим / коханою
- 2) купити модний одяг
- 3) взяти участь в екзотичному полюванні
- 4) побачити мальовничі краєвиди
- 5) здійснити релігійну подорож
- 6) відвідати спортивні події
- 7) відпочити на морі?

Поговоріть про це у парах. Порадьте один одному гарні місця для туризму.

- Які місця ви б порадили відвідати у Чехії та Словаччині? Спробуйте скласти рейтинг «Топ-10» найкращих місць.
- Які туристичні об'єкти України вам відомі? Де ви вже побували в Україні? Що вам сподобалося найбільше/найменше? Куди б ви ще хотіли потрапити?

Назвіть місця в Україні, які підходять для:

- a) романтичних;
- b) етнографічних;
- c) релігійних
- d) культурно-мистецьких;
- e) екологічних поїздок?

Поясніть, чому.

- Чи знайомі ви з українською культурою (мистецтво, література, музика, кіно тощо)?
- Як ви вважаєте, які стереотипи про чехів/словаків поширені у світі? З якими стереотипами про українців ви зіштовхувалися? Чи погоджуєтесь ви з ними? Чому?
- Що ви знаєте про українські звичаї та традиції (на свята/весілля тощо)? Чи існують схожі у Чехії або Словаччині?
- Порівняйте Україну та вашу країну. Що спільного? Що відрізняється? Для допомоги скористайтесь таблицею:

	Україна	ваша країна
частина світу		
погода (влітку, взимку)		
економіка		
політика		
мова		
історія		
музика		
кіно...		

**Творче завдання про особисте ставлення до стереотипного бачення українців: власне і яке побутує у світі.**

Український народ славиться сумлінністю, гостинністю, мрійливістю, волелюбністю і так далі. Мені дуже подобаються ці риси характеру, крім того, вважаю їх не лише типовими для українців, але й для розумної людини (головне з ними не переборщити). Та знаючи це все, на жаль, останнім часом помічаю більше поганих рис українців, ніж хороших. Ось тому іноді дивлячись на українців, на яких можна натрапити в Чехії, мимоволі згадується передача на британському телеканалі Бі-Бі-Сі, присвячена дослідженню і спостереженню флори і фауни

дикої природи. Вже бачу, як на екрані з'являється відео з прихованої камери якогось безстрашного дослідника, з натхненним голосом коментатора за кадром:

*«Самця-українця підвиду «заробітчанин звичайний» можна зустріти у маршрутках чи метро великого міста, поки індивід добирається на роботу (найпоширеніший час – 6 ранку).*

*Характерні ознаки: неголене, вигоріле на сонці обличчя; нездорово-червоні, порожні, втомлені очі; прокурений, пошарпаний та зношений робочий одяг або «модний» спортивний костюм фірми «Адідас» китайського виробництва (купленого на якомусь українському ринку); переважно неприємний запах перегару. Розмовляє сумішшю російського суржику та закарпатського діалекту з рясними вкрапленнями слів обценної лексики.*

*Розповсюдження: помірний кліматичний пояс Європи – головним чином Польща та Чехія.*

*Походження: здебільшого якесь село Закарпатської області.*

*Спосіб життя та поведінка: з дитинства пристосований до тяжкої праці на полі, поїхавши на заробітки вимушений пристосовуватись до робіт на заводах і фабриках. Заробляючи гроші, готовий працювати майже цілодобово, без вихідних і свят, бо вдома, звідки він походить, на нього чекає доросла самиця-українка, якій треба чимось годувати потомство (в загальному вже теж дорослих, статевозрілих самців та самиць, які повисли на шиї у родичів)...»*

Одним словом, передача вийшла б непогана, навіть могла б користуватись успіхом - лише уявіть який ажіотаж міг би викликати хоча б один випуск подібної програми! А скільки незадоволених би плювались слиною і кричали, що українці – інакші?!

Погоджуюсь, ідеальний стереотип хлопця-українця повністю відмінний від цієї картинки (крім працьовитості, звісно ж, хоча й вона у вищевказаному прикладі також зображена в негативному світлі – навіть хороша риса українського народу вже лізе горлом). От і виходить такий собі парадокс – ми себе бачимо з тими стереотипними хорошими рисами, які нам відомі з дитинства і які нам втовкмачують в голову в школах, а інші народи про нас створюють інші стереотипи, з якими ми не погоджуємось. Лише повторюємо, що ми – працьовита, співоча, поетична нація з хоробрими хлопцями (нащадками славних козаків!) та вірними, скромними і цнотливими (до весілля ні-ні) дівчатами. А тим часом ми «прославились» в світі нелегальними трудовими мігрантами, тим, як наші молоді хлопці втікають за кордон від небажання воювати, кількістю українських повій. Українці не вміють визнавати свої недоліки. Те, що ми нічого не знаємо про бачення іноземців про нас у світі, показав відеоролик одного молодого українського режисера Андрія Приймаченко «56 років, 89 стрічок і одна однобока історія про Україну», в якому він зібрав і змонтував нарізки сцен з різних закордонних фільмів та серіалів, де згадується Україна.

Минула козацька слава вже мало кого цікавить, а тому нам варто було б задуматись над створенням нових якостей характеру, працювати над собою. Але Україні сьогодні важко даються зміни. Це, не в останню чергу, через «селекційну роботу» радянського режиму, адже на характер націй найбільше впливає їхня історія. Масові розстріли, голодомори, мовні заборони винищували цвіт української нації РОКАМИ. Адже, гірко усвідомлювати, в розстрільних ямах, таборах ГУЛАГУ були, перш за все, письменники, композитори, режисери... Історію можна замовчувати, але наслідки подій не приховаєш – радянському експерименту зі створення «нової людини» цілком очевидно заважали українські гени. Сучасність відверто бореться з дефініцією українців, як переляканих нащадків - «тих, хто вижили, підкорились системі». За роки незалежності ситуація покращується, але це лише початок, на якому не варто

затримуватись чи загальмувати, щоб не скотитись вниз, а йти далі, не жити лише давньою славною історією, а й творити нову.

---